

Bag museets kulisser – en praktikants oplevelser

I det følgende beretter stud. mag. Julie Husted om sine oplevelser som praktikant på Steno Museet og reflekterer over sine indhøstede museumserfaringer.

I foråret 2008 var jeg i praktik på Steno Museet som led i mit historiestudium.

Jeg havde i forbindelse med et kursus stiftet bekendtskab med Steno Institutet, nu Institut for Videnskabsstudier (IVS), hvor det gik op for mig, at man faktisk kan beskæftige sig med teknologi-, videnskabs- og medicinhistorie på en anden måde end gennem bøger. Dét kunne jeg godt tænke mig, og Steno Museet virkede som et oplagt sted at søge praktikplads. Netop fordi jeg dér ville kunne arbejde inden for mine historiske interessefelter og arbejde med stoffet på en anden måde, end jeg var vant til.

Endelig i gang på museet

Efter et par samtaler med museets medarbejdere og nogle forsøg på selv at forberede mig på, hvad det ville sige at være i praktik, var det pludselig første dag på museet. Det viste sig at være en spændende, udfordrende og udviklende opgave at lægge bøgerne lidt i baggrunden og dagligt blive udfordret intellektuelt, praktisk og sågar kreativt.

Den museale hverdag

Som de fleste danske kulturhistoriske mu-

seer bygger Steno Museet sit virke på fem søjler: Indsamling, Registrering, Bevaring, Forskning og Formidling. I min praktik kom jeg omkring alle søjlerne, bortset fra forskning. Jeg deltog i registreringen af genstande, som begynder med aktiv indsamling af genstande, der er blevet givet til museet. Udvælgelsesprocessen, som jeg fulgte på tæt hold, fungerede ud fra devisen, at spørge hver enkelt genstand: “Er du bevarings- og udstillingsværdig i forhold til Steno Museet?”. Herefter skal genstanden forsynes med et nummer og fotograferes. Ved selve registreringen noterede jeg alle data omkring genstanden og måtte spørge den: “Hvilken historie kan du fortælle mig?”, “Hvor kommer du fra?”, og så fremdeles. Herefter må man stille sig selv spørgsmålet: Hvordan kan de historier, som genstandene fortæller, formidles til publikum?

Samtidig med arbejdet med konkrete genstande var jeg involveret i revidering af en del af den faste udstilling. En proces på mange niveauer: konceptudvikling, kontakt til relevante fagpersoner og især formidling af genstandene i rum og tekst.

Topscore af mærkværdige oplevelser

Jeg har svært ved at indkredse én bemærkelsesværdig begivenhed i løbet af min praktik – dem syntes jeg der var mange af på alle planer, men nogle genstande sprang dog mere i øjnene end andre. De mest spøj-

To stk. håndholdte testikelimplantater. (Foto: Hanne Tegllhus)

se ting, jeg har registreret, var et par små runde, tenderende til det ovale, bløde silikoneimplantater med en diameter på et par centimeter, som mænd kan få indopereret efter sygdom i testiklerne. Med andre ord sad jeg med et sæt testikelproteser. Det var en ting, som indtil den dag snildt kunne have rangeret på top 5-listen over ting, jeg aldrig havde regnet med at skulle have mellem hænderne.

Min kontaktperson på museet var museumsinspektør Hanne Tegllhus, som jeg har haft et tæt samarbejde med fra første dag. Dette gælder også museumsinspektøren i medicinhistorie, Morten Skydsgaard. Desuden har alle medarbejdere på Steno Museet fag-

ligt og socialt bidraget til en god og konstruktiv praktikoplevelse.

Museumsgenstande som kildemateriale

Opsummerende kan jeg fortælle, at min praktik har tilladt mig at have fingrene i det historiske materiale, som danner grundlag for vore kulturinstitutioners formidling af fortiden. Det har været en vigtig lære at være i praktik, fordi det er en grundlæggende forudsætning, at man som historiker er i stand til at arbejde med kilder både i form af tekster og genstande, samt at man formår at formidle sin viden til både fagpersoner og den brede offentlighed.

Julie Hugsted